

ΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

10. 34 || Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ || Δευτέρα 31 Μαρτίου 1924

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΤΩΝ

Ἡ Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις Παπαναστασίου—Παγκάλου—Κονδύλη—Χατζηκυριάκου καὶ λοιπῆς Στρατοκρατικῆς Συντροφίας, ἀπόρροια τῶν παρανόμων στρατοκρατικῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1923, αἵτινες, ἀποχὴ σύμπαντος τοῦ νομιμόφρονος Συνταγματικοῦ Κόσμου τῆς Ἑλλάδος, διενηργήθησαν παρὰ τῆς αἵματηρᾶς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, τῆς θεσάσης εἰς ἐνέργειαν ὅλας τὰς ἐκλογικὰς παρανομίας αἵτινες ἡδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ ἀχαλίνωτος νοσηρὰ φαντασία, ἀφοῦ ἐκκήρυξε πρᾶξις κοινῆς ἐκπτώσεως τὴν νόμιμον Ἑλληνικὴν Δυναστείαν τοῦ Γεωργίου Α' ἐν τῇ οὕτῳ κατασκευασθείσῃ δὴθεν Ἐθνοσυγχευέσει, ὥρισε τὴν 13ην τοῦ αὐρίου ἀνατέλλοντος Ἀπριλίου ὡς ἡμέραν τοῦ Δημοψήφισματος, καθ' ἣν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς Βασιλείας.

Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω τί θ' ἀποφασίσουν οἱ ἐν Ἀθήναις διευθύνοντες τὰ ἐν Ἑλλάδι Συνταγματικὰ Κόμματα μετ' ὀλέγας, ἡμέρας, ὅτε θὰ ἐπανέλθῃ καὶ ὁ ἀμνηστευθεὶς ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Γεωργίου. Μεταξὺς περὶ τῆς συμμετοχῆς ἢ μὴ συμμετοχῆς τοῦ Συνταγματικοῦ Κόσμου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Δημοψήφισμα τοῦτο, παράνομον κατασκευασμα, παρανομωτέρας Ἐθνοσυγχευέσεως, ἀλλ' ἐάν ἀποφασισθῇ νὰ λάβῃ μέρος, εἰς αὐτὸ, ὁ νομιμόφρων Συνταγματικὸς Κόσμος

τῆς Ἑλλάδος, οἱ Συνταγματικοὶ Ἡπειρώται, ἡτοὶ οἱ τῶς Ἀντιδενδελικοὶ, ἔχουν καθήκον ἐκόντες τὴν Πατρίδα ὡς καὶ πᾶς εὐσυνείδητος Ἡπειρώτης, νὰ μεταβῶν ἀθρόοι εἰς τὰ ἐκλογικὰ Τμήματα καὶ νὰ ψηφίσουν ὅλας ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, ὅπως ἐψήφισαν καὶ διὰ τὸν ἀείμνηστον Ἐλευθερωτὴν μας Βασίλεα Κωνσταντῖνον τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1920.

Ὅπως ἐπεβλήθη ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, θὰ εἶναι μὲν μεγάλη πολιτικὴ ἀνωμαλία ἐὰν ἀνιῇ ἐν κραδίῳ. Ἡ Κυβέρνησις Παπαναστασίου καὶ Σίας, προκειμένου περὶ Δημοκρατίας, ἐπαίει νὰ ἐρωτήσῃ πρῶτον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἐὰν θέλῃ ἢ δὲν θέλῃ Δημοκρατίαν καὶ ὅχι νὰ τὴν κατασκευάσῃ αὐτὴ μόνη τῆς καὶ ὑπερὶν νὰ προσκαλέσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, εἰς τὴν 13ην Ἀπριλίου δίδων ν' ἀποφανθῇ, ἀφοῦ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ὅλην τὴν κυβερνητικὴν δύναμιν καὶ πᾶσαν ἀθέρητον προπαγάνδαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρανόμου δημοκρατικοῦ σκοποῦ τῆς!

Οἱ Ἡπειρώται, μετὰ τὴν ἐκτίωξιν τοῦ Βενιζέλου ἀπὸ τοῦς τῶς ὀπαδοῦς του, τὴν ἀειφύγον του καὶ τὴν πολιτικὴν του θάνατον καὶ μετὰ τὸν σωματικὸν θάνατον τοῦ στρατηγικοῦ Αγγέλου, ποῦ μεταχειρίσθη τὴν Ἡπειρὸν ὡς τοῦρκικόν, χωρὶς νὰ τῆς κἀνῃ τὸ παραμικρὸν καλὸν, διὰ νὰ τὸν ἐνθουσιάζῃ οἱ Ἡπειρώται, ποῦ τὸν ἀνέβασαν εἰς τὰ ὑψῆστα ἀξιώματα τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ, ἀφῆλουν ν' ἀναψύχουν ἐκ τοῦ θαγγέλιου καὶ τοῦ θενιζελικοῦ ληθάργου, καὶ ἀναθεματίζοντες τὸ παρελθόν, νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τοῦ ἐξορίστου Βασιλέως μας Γεωργίου Β' τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐλευθερωτοῦ μας Βασίλεως Κωνσταντίνου! Κἀνὼ ὁ μὲν τὸν τὸν βραχέως τῶν Ἡπειρωτῶν!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΕΛΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ

Πάρεμνον 9 Νοεμβρίου 1923

Ἀγαπητὴ μοι Πάουλα, θὰ ἀνέγνωσες εἰς τὰς ἐφημερίδας δι' ἐκεῖνο, ποῦ γίνεταί εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐκεῖνοι οἱ ταλαίπωροι ὑπουργοί, οἱ ὅποιοι ἐκαμανπάντοτε ὅτι τοῖς ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν διὰ τὴν Πατρίδα των, κατηγοροῦνται ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, διότι ὁ πόλεμος ἀπέτυχε. — Τῇ ἀληθείᾳ αὐτὴ εἶναι παράπολύ... Τόσῳ μᾶλλον, καθόσον αὐτοὶ δὲν ἦτο στρατιωτικὴ ἡττα, ἀλλὰ πολιτικὸν ἀγύχημα, ὁ φειδόμενος εἰς μίαν ἀντεθνικὴν

προπαγάνδαν. Εἶχες πολὺ δίκαιον ὅταν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μοῦ ἔγραψες: «Ὅταν συναντᾷ κανεὶς μίαν ἐχιδναν πρέπει νὰ τὴν κτυπᾷ στὸ κεφάλι καὶ ὅχι στὴν οὐρά.» (Σημ. Ἐλευθερίας ἐννοεῖ τὸν Βενιζέλον).

Υπῆρξε ὑπὲρ τὸ δέον ἀνέξικα κακος, ὑτέρ τὸ δέον ἐντμος καὶ εὐγενὴς ἀπέναντι ἐκείνου τοῦ δολοφόνου (τοῦ Βενιζέλου). Εἰσεύρω τί σκέπτεσαι, ἀλλὰ μὴ κατηγορῇς τὸν Λαόν μου; Δὲν εἶναι ὁ λαὸς ὑπεύθυνος τῶν παρεκτροπῶν ὀλίγων αἰμοχαρῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ambrosiano» 14 Μαρτίου τοῦ Μιλάνου).

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Κλέψιες πολλοὶ προσκύνῃσαν καὶ γίνεσαν ραγιάδες
Κι' ἄλλοι φυλάγουν πρόβατα κι' ἄλλοι φυλάγουν γίδα
Ἐνα μικρὸ Κλεφτόπουλο, τῆς ἐρημίας καμάρι,
Καὶ οὐτὸς ποῦ τῶν λαγκαδιῶν, δὲν πᾶν νὰ προσκύνῃ.
Τὰ πλάγια—πλάγια πῆγαινε καὶ ταμπουρὰ λαλοῦσε,
Κι' ὁ ταμπουρὰς τοῦ λάλαγε μ' ἀνθρώπινη λαλία:
— Ἐγὼ ραγιάς δὲν γένομαι, δὲν προσκυνᾶω Τούρκους
Δὲν προσκυνᾶω τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς κοίταρσάδες,
Μὲν κατερῶ τὴν ἀνοιξὴ νερθὸν τὰ χελιδόνια,
Ν' ἀνθήσῃ ὁ γράβος καὶ ἡ ὀξυὰ, νὰ ἡσυχάσουν τὰ λημέρια,
Νὰ βροῦν οἱ Βλάχοι στὰ βουνὰ νὰ βροῦν κι' οἱ Βλαχοπούλες,
Νὰ βγῶ ψηλὰ στὸν Ἑλύμπο, ψηλὰ στὰ κορφοβούνια,
Νὰ σφάξω Τούρκους σὲν τραγιά καὶ σὲν παχυὰ κριάρι,
Νὰ τρώω ἀρνιά τοῦ γαλατοῦ, νὰ πίνω κρυονέρι,
Καὶ νὰ κοιμῶμαι στὸ δροσιὸ, στὰ ἔλατα ἀπονάται.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΗΠΕΙΡΟΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Ἐν Τσαμαντᾷ 16 Μαρτίου 1924

Σήμερον, Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ἐνταῦθα Ἐφοροεπισκοπὴ ἐτέλεσε μετὰ τῆς δεούσης σεμνοκρατίας τὸ καθιερωμένον ἐτήσιον μνημόνιον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ αἰδίου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέσης Ναθαναὴλ τοῦ Παπανίκα, οὐλομένου γονέου, ὁλόν των ἐφημεριῶν τῆς Κοινοτήτος μας καὶ προσεάρχοντος τοῦ Πανοσιολογιώτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Δαμιανοῦ Πέσκου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καμυτζιανῆς.

Ὁ ἀείμνηστος, σὺντος πρὸς μητρὸς θεοῦς μου τυγχάνει γνωστότερος ὡς Μητροπολίτης Προύσης, ὅπου ἡ ποιμαντορία του, διαφύσσουσα ἐπὶ τέτατον περίκον αἰῶνος, ἀρῆκεν ἀνεστῆσαι ἀνιμνήσεις καὶ ἐνθα τὰ ἔσοχα προσόντα τοῦ χριστιανικοῦ ἀρεταίου του ἐξελίχθησαν ὑπὲρ τὸν ὄριον τῆς Προύσης, γενόμενα γνωστὰ εἰς εὐρύτερον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν κύκλον, ἴδια ὅτε δις, ἐν χρεῖα τοῦ Οἴκου, ἐπικούθησαν, διακρίθησαν αὐτὸν προσοφινῶς ὡς Τοποτηρητῆς.

Καταγόμενος πρὸς πατρός μὲν ἐκ Πόβλας πρὸς μητρὸς δ' ἐκ Τσαμαντᾶ, ἔτρεφεν ἰδιαίτερον ἀγάπην πρὸς τὰς δύο αὐτὰς κόμας καὶ ἀφῆκε τὴν μικράν του χρηματικὴν περιουσίαν ἐξ ἡμισείας ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξασφαλίσας ταύτην διὰ τοῦ υποφαινομένου παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζην ἀναποσπάστως, ἐκ τῶν ὁρῶν ἵνα οἱ τόκοι χρησιμοποιοῦνται ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν ἀναγκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐκείνου Ἐφοροετρόπων. Υπῆρξε δὲ μικρὰ ἡ περιουσία του, διότι ὁ αἰδὺς Ναθαναὴλ, καθ' ὅλον του τὸν βίον διετέλεσεν ἀνώτερος χρηματικῶν, μὴ ἔχων τὸ ἐλάχιστον τῆς φιλοχρηματίας, ὅπερ δυστυχῶς διακρίνεται τοῖς πλείστοις τῶν Ἀρχιερέων μας.

Εὐγνωμονοῦσα λοιπὸν ἡ Κοινότης Τσαμαντᾶ ἐπὶ τῇ ἐνδιαφέροντι, ὅπερ ὁ μακαρίτης Ναθαναὴλ, ἐκτεμερίωσεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἔχει καὶ τιθεῖται τὴν τέλει ἐτήσιον μνημοσύνην ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του, ἀπὸ τοῦ θανάτου του, συμβάντος τῷ 1910 ἐν Πρεβέσῃ, ὅπου εὐρίσκειται καὶ ὁ τάφος του.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ναθαναὴλ, μετὰ τὴν φλογερὰν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸς τὴν Προῦσαν καὶ παρὰ τὴν λατρείαν, ἦν ἔτρεφεν εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν του ἀπαξίασα ἡ Ἐπαρχία ἐκείνη, δὲν ἐπεθύμει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀποθάνῃ καὶ ταφῇ ἐκεῖ. Ἦθελεν ν' ἀναταύσῃ τὰ ὅσα του ἐν τῇ φασαίᾳ αὐτῇ Ἡπειρωτικῇ γῇ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπεδίωξε περὶ δυσμῶς τοῦ βίου του τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ ἐν Προῦσῃ, εἰς Πρεβέζαν. Νὰ διαβλῆντο ἀπ' αὐτοῦ τὴν τραγικὴν τύχην, ἥτις ἀνέμενε τὴν ὑπὸ τὸν περικαλλῆ Βιδυλικὸν Ὀλυμπεὶν πατριδα Αἰῶνος τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ νὰ προσβλέπῃ τὴν βεβήλωσιν τοῦ τάφου του παρὰ τῶν βαρβάρων Τούρκων καὶ ἐντεθῇ ἡ σφραγὶς τοῦ

ἐπιθυμῆσαι τοῦ νὰ μὴ ταφῇ ἐν Προῦσῃ. Ὡς ἐν ἀκόμῃ καὶ καρίστατο καὶ τοῦ σημερινοῦ κατατήματος καὶ τοῦ τραγικοῦ τέλους τοῦ ἐκ τῆς ἀρχιερατείας του εἰς ταύτην ἀκμήν ἐφύλακτο Ἑλληνισμοῦ τῆς Προῦσης καὶ ἰδία των παραλίον ἑλληνικωτάτων κοίμων καὶ κομποκύλων τοῦ κόλπου τῶν Μονδανίων καὶ τῆς Κίου, ἡ πατριωτικὴ του καρδιά θὰ διερχομένη ἐκ τοῦ πόνου! Ἀλλὰ καὶ τώρα, ἂν ἐπάσῃ αἰσθηθεῖς τις τοῖς θανούσι καὶ ἐνδιαφέροντι περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπιγίῳ Κόσμῳ τελευτῶντων, τὴν καρδίαν του θὰ πῇ καὶ ἐν τῇ αἰωνιότητι ἄλλος βαρὺ ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῆς ὧστε ἀποθούσης τοῦ ἑλληνισμοῦ Βιδυλικῆς ἐπαρχίας τοῦ Ὀσσητῆ δ' ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἐκ τοῦ τάφου του θὰ καταρῶται τοῖς νεότεροις Ἀλκιβιάδης, οἵτινες, κοίτοι εἰς τὰς ἡμετέρας συμβουλὰς τῶν συγχρόνων Νικιῶν, διὰ τῆς μεγαλομνῆς καὶ τῆς ἐποποιτικῆς πολιτικῆς των ἐκπύρουν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὃν τριάντα ὅμι αἰῶνες εἶχον σεβασθῇ!

Εἶχε γέννη ἄλλοτε σκέψας ὅπως τὰ ὅσα τοῦ μακαρίτου μετακοιμῶσιν εἰς τὸ νεοκαταφύγιον τῆς γενετήρας του, ἀλλὰ τὸ εὐλαβὲς τοῦτο σχέδιον ἐγκαταλείφθη, ἀφοῦ καὶ ἐν Πρεβέσῃ τὸ Ἡπειρωτικὸν γένος σκεπάζει αὐτὸ. Ἀλλὰ κατὰ τὸν μέγαν ἱστορικὸν τῆς ἀρχαιότητος—Θουκυδίδην—ἀνδρῶν ἐκπύρουν πᾶσα γῇ τάφος, καὶ οὐ στηλὴν μόνον ἐν τῇ οὐλίᾳ σημαίνει ἐκλογαίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γῇ προσεκτικὴ ἀγασφίς μνήμης παρ' ἐκείνου τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιατάται (II, 45).

Καὶ ἐγένετο ὅντως ἐκπύρουν ὁ ἀείμνηστος Ναθαναὴλ ὁ Παπανίκας, πρῆσας οὐ μόνον τὰς δύο ἐξουσιασθείσας ἀνωτέρω κόμας τῶν γονέων του, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἡπειρωτικὴν Τοιαμοῦρίαν, ἥτις δυστυχῶς οὐδένα ἄλλον μὲν σήμερον ἔχει νὰ ἐκδείξῃ ἄλλῃ μᾶλλον ἐκείνου εἴτε ἐκ τοῦ κλήρου εἴτε ἐκ τῶν λαϊκῶν. Ἐφ' ὃ καὶ τὸ μνημόσυον αὐτοῦ δεῖται αἰώνιον ἀνα τὰ ἐνταῦθα καὶ τὸ ὄνομα του θὰ εἶναι πάντοτε σέμνον αἰδία διὰ τὰς κόμας Τσαμαντᾶ τῆς Πόβλας.

Νικόλαος Νίτσος

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΜΕΤΑ τῆς μεγάλης ἡκούσθῃς ἡ μελετωμένη μετὰ τῆς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου κ. Μ. Πατιχάκη. Εὐχόμεθα νὰ διαφανεσθῇ, καθόσον ὁ κ. Πατιχάκης ὑπῆρξε ἐνταῦθα πρότυπον ἀμερολήπτου διοικητοῦ, τοῦ ὁποῖον φασὶν δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀρεθῇ εἰς μερικὰ πρόσσπα, ἀτινὰ τὸν ἡθελον τυπλὸν ὁργανὸν των. Ἐὰν πραγματικῶς ἦ μεταθέσας αὐτὴν ὁ Λευκός

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΠΕΜΠΤΗΝ—ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Κρής θ' ἀπέλθῃ τῶν Ἰωαννίνων, ἀφί-
νων ὀπισθεν τοῦ τὰς καλειτέρας, τῶν
ἀναμνήσεων.

Μετὰ λύπης μεγάλης ἠκούσθη
καὶ ἡ μετάθεσις ἐντεθῆναι τοῦ Διοι-
κητοῦ τοῦ Ε'. Σώματος Στρατοῦ
στρατηγὸς κ. Μάρκου, ἀντιναυαρχο-
μένου διὰ τοῦ στρατηγὸς Τσιρογιάν-
νη. Καὶ ὁ στρατηγὸς κ. Ἀδ. Μάρ-
κου, ἀπερχόμενος τῆς Ἡπείρου, ἀφί-
νει τὰς καλειτέρας ἀναμνήσεις καὶ
ὡς εὐδοκίη τοῦ Ε' Σώματος Στρατοῦ
καὶ ὡς κοινοτικὸς ἀνδρωπός.

Οἱ λεγόμενοι πληρεξούσιοι τοῦ Νο-
μοῦ Ἰωαννίνων διηρέθησαν εἰς πέντε
ἀκράτους δημοκρατικούς, τοὺς: Μπέ-
μπη, Σίμων, Γεωργίου, Γιωτόπου-
λον καὶ Κιαγιάν καὶ πέντε καφανταρι-
κοὺς, τοὺς: Καλλοῦδην, Μπότσαρη,
Τουχλήην, Μίσιον καὶ Γκάλλον. Καλὴ
ἀρχή.

ΒΕΒΑΙΟΥΤΑΙ ὅτι ὁ κ. Ἰεσοῦδης
Μαραμένος, πατὴρ τοῦ αἰμαλωτισθέν-
τος κ. Ἡλία Μαραμένου, κατέθεσεν εἰς
τὴν ἀνάκρισιν ὅτι, κατὰ τὸ διάστημα
τῆς αἰμαλώσεως τοῦ υἱοῦ του, πολλὰ
κρόσωπα, ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως
ἐνταῦθα, τοῦ ἐκρότειναν νὰ μετ'ολαβή-
σουν εἰς τοὺς ληστὰς, ἀντὶ μεγάλῃς
ἀμοιβῆς. Εἶναι αὐτὰ ἀλήθεια, Κύριε
Εὐαγγελιστῶν! Καὶ ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ
Κύριοι οἵτινες σχετίζονται τόσο πολὺ
μὲ τοὺς ληστὰς;

ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΜΗ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

Ἀπόφασις
τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς
14ης Μαρτίου 1924

Λαβούσα ὑπ' ὄψει τὴν ἐν Δω-
ζάνη δηλωσιν τοῦ Ἑλλήνος πλη-
ρεξουσίου ἀντιπροσώπου κατὰ τὰς
διαπραγματεύσεις τῆς Συμβάσε-
ως ἐπὶ τῆς Ἀνταλλαγῆς τῶν ἐλ-
ληνικῶν καὶ τῶν τουρκικῶν Πλη-
θυσμῶν, ὑπογραφείσης τὴν 30 Ἰα-
νουαρίου τοῦ 1923, καὶ χρησιμο-
ποιούσα τὴν ἰσχύν, ἣν τῇ παρέχει
τὸ ἀρθρ. 12, παραγρ. 3, τῆς Συμ-
βάσεως, ταύτης, ἡ Μικτὴ Ἐπιτρο-
πὴ ἀποφασίζει ὡς οἱ ὑπαγόμενοι
Ἕλληνες Μουσουλμάνοι τὸ θρή-
σκευμα, Ἀλβανοὶ δὲ τὴν καταγω-
γὴν, καὶ ἐγκατεστημένοι κυρίως ἐν
Ἡπείρῳ, ἐξαιρεθῶσι τῆς ὑποχρεω-
τικῆς ἀνταλλαγῆς ἐκ τῶν πληθυ-
σμῶν, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς
εἰρημένης Συμβάσεως.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θ' ἀναθέ-
σῃ ἐν ἀνάγκῃ εἰς εἰδικὸν ὑπάλλη-
λον τὴν φροντίδα τοῦ νὰ πορισθῇ
ἐπιτοπίως τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα
πρὸς καθορισμὸν τῶν προσώπων,
αἵνα ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορί-
αν ταύτην τῶν ἐξαιρετέων πληθυ-
σμῶν ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀντα-
λλαγῆς.

Ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ ἡ Μικτὴ
Ἐπιτροπὴ ἐπιφυλάσσεται ν'
ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν
περιπτώσεων, αἵτινες θὰ τῇ πα-
ρουσιασθῶσι, αἱ ἀρμόδιαι Ὑπο-
ἐπιτροπαὶ θὰ ἀναβάλωσι προσωρι-
νῶς τὴν ἀναχώρησιν πάντος προ-
σώπου, ὅπερ ἤθελεν ἐμφανισθῇ
πρὸ αὐτῶν νὰ δηλώσῃ πιστοποιη-
μένως τὴν ἀλβανικὴν του καταγω-
γὴν.

γὴν.
Ἐν Ἀθήναις 14 Μαρτίου 1924
(Σφραγίς) Μικτὴ Ἐπιτροπὴ διὰ
τὴν Ἀνταλλαγὴν τῶν ἐλλήνικῶν
καὶ τῶν τουρκικῶν πληθυσμῶν.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΑ

—Ὁ καιρὸς βροχερὸς, καλὸς καὶ γιὰ
τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν γεωργίαν.
—Θαυμασιὰ ἡ ψεσινὴ χοροεσπερίς
εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην.

—Ὁ στρατηγὸς κ. Μάρκου, ὅπως
πάντοτε, εὐγενέστατος καὶ περιποιητι-
κώτατος.

—Τὸ κρῖμα, ποὺ μετατίθεται ἐντεῦ-
θεν ἕως τέτοιοις τζέντιλμαν Στρατηγός!
—Οἱ πελαγοὶ ἦρθαν, ἀλλὰ τὰ χελι-
δόνια δὲν φάνηκαν ἀκόμα!

—Ὁ ἀγαπητότατος παρὰ πάντων
ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα Πυροβολικοῦ
ἀντισυνταγματάρχης κ. Ζερβέας, ὁ
τιμὴν τὸ Σῶμα, εἰς ὃ ἀνήκει, διὰ
τὴν εὐγενεστάτην συμπεριφορὰν του
ἐπέστρωτο νὰ μᾶθῃ ἐδῶ στὰ Γιάννι-
να διὰ δὲν χορεύουν μὲ τὰς μπόιτες,
κτλ. Τὴ καλὸ, ποῦ εἶναι νὰ μετατίθε-
ται ἄνευ ἐστὶς Γιάννινα καὶ μάλιστα
ἐν καιρῷ χειμῶνος! Μαθαίνει
τόσα πράγματα, ποῦ δὲν ξέρει!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἀ-
πόστρατος λοχαγὸς τοῦ Πυροβολι-
κοῦ κ. Ἀδ. Κ. Παπᾶς, γέννημα καὶ
θρέμμα τῆς Θεσσαλικῆς Καρδίτσας,
καταγόμενος ἐκ Σελίου τῆς Βαρεῖ-
ου Ἡπείρου, ὅστις, καθ' ὅσον τὸ δι-
άστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του ἐ-
πέσυρε τὴν εὐκρινὴ ἀγάπην ὁλο-
κλήρου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἰωαννί-
νων διὰ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς
του, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς κοσμικὰς
συναθροήσεις, εἰς αἷς πραγματικῶς
ἐλάμπει.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Κοινότης τοῦ χωρίου Λεῖα τῶν
Φιλιατῶν ἐκφράζει τὰ ἐγκάρδια εὐ-
χαριστήριά της τῷ ἐν Ἀμερικῇ πα-
ρεπιδηνοῦντι χωριανῷ αὐτῆς ἐριτί-
μῳ κ. Γεωργίῳ Ἀνδρέα Βενέττῃ διὰ
τὴν φιλόφρονον καὶ φιλογενὴ ἀπο-
στολὴν τριῶν χιλιάδων δραμῶν
πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ Σχολείου καὶ
τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λεῖα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Σχολείου καὶ
τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος
Μπέτσας
Πρωτόπαπας Κ.
Βενέτης Βασίλειος
Κ. Μπόλης.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἰδρυθῇ ἐν Ἰωαννίνοις Ὁμοσπονδία
Ἐπαγγελματιῶν Ἡπείρου τῆς Ἀποίας
τοῦ διοικ. Συμβουλίου ἀπαρτίζεται ὡς
ἑξῆς:

Ἐτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἀθανάσιος Βακαλόπουλος, διευθύνων
σύμβουλος, Νισίμ Μκατῆς Ταμίας,
Χρήστος Κωνσταντινίδης Γεν. γραμμα-
τεὺς.

Σύμβουλοι

Κωνστ. Μανδηλᾶς, Ἀριστ. Στατη-
ρᾶς, Παῦλ. Καμάρας, Κνρ. Κούσης,
Γεωργ. Λάμπρου, Βασίλ. Ρίζος, Γεωργ.
Τζαβάρας, Νικ. Σακελλαρίου, Βασίλ.
Μουστάκας καὶ Εὐάγγελος Τοπόσης.

Τὰ Γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας θ' ἐγ-
κατασταθῶσι εἰς τὸ ἀνορθὸν τοῦ Ἐτα-
τορίου Κουγιάνου οἰκημα.

Παρακαλοῦνται ἅπαντα τὰ μὴ ἐγγρα-
φέντα εἰσελθεῖ ἐκλογεματικὰ Σωματεῖα
Ἡπείρου ὅπως σκεῖσιν καὶ ἐγγραφῶσι.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΠΥΤΙΑ ΤΥΠΟΥ ΧΑΝΣΕΝ

Ἡ καλύτερη καὶ κλειδὸ εὐκολομετα-
χείριστη ἀπ' ὅλες τὰς τυπῆς, εἶναι αὐ-
τὴ, ποὺ κοιλίει ὉΡΑΔΟΣ

Τύποις Ἡ ΠΕΙΡΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἀθῆναι 28 Μαρτίου. Συνήλθον χθὲς πάντες οἱ
ἐνταῦθα Ἐλευθερόφρονες (Μεταξικοί) καὶ ἀπεφάσι-
σαν, ὅπως, ἐπανερχομένου τοῦ Μετξῆ, συνεργασθῶν
μεθ' ὅλων τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ σχηματίσουν
ἐνιαίαν συνταγματικὴν παράταξιν, κατὰ τὴν ἐνέργει-
αν τοῦ Δημοψηφίσματος.

Ἀθῆναι 28 Μαρτίου. Χθὲς ὁ Ρουμῆνος πρεσβε-
τῆς ἐπισκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ὡμίλησε σχε-
τικῶς μὲ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ Βασιλέως.

Ἀθῆναι 29 Μαρτίου. Αὐριον ὀρκίζονται ὡς Ὑ-
πουργοὶ ὁ Ρούσσος τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ Πάγκα-
λος τῆς ἘνὸμουΤάξεως.

Ἀθῆναι 29 Μαρτίου. Ἐν τῇ ἐπισήμῳ: πληροφορί-
ας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπὸ τῆς 1ης
Ἰανουαρίου μέχρις 20 Μαρτίου συνέδησαν ἐν Ἑλ-
λάδι 83 ληστεῖαι, 28 φόντοι καὶ εἰς ἐκβιασμὸς, ἐνε-
κα δὲ τούτου θὰ κηρυχθῇ εἰς τὰς ληστοκρατούμενας
ἐπαρχίας, ἡ δὲ ἐν Ἡπείρῳ ὁ στρατιωτικὸς Νόμος.

Ἀθῆναι 30 Μαρτίου. Συζητεῖται ὡς ἡ συμ-
μετοχὴ ἢ ἡ μὴ συμμετοχὴ τῶν Συνταγματικῶν εἰς τὸ
Δημοψήφισμα, ἐνεκα τῆς ἐρνήσεως τῆς Κυβερνήσε-
ως τοῦ νὰ περάσῃ πραγματικῶς ἐγγυήσεις ἀνοθεύ-
των καὶ ἀνεπηρέαστων ἐκλογῶν.

Ἀθῆναι. Διελυθίσθη τῆς «Πολιτικῆς Ἐνώσεως» οἱ κ. κ.
Ἀθαν. Βόνταρης, Βελωνάκης, Ρούφος, Δεμερτζής, Σλήμαν,
Αραγούνης Ἰβρουσανίου Κόμμα συνταγματικόν, ὀνομασθέν
εἰς Ἑνωτικὸν Προεδρικὸν Κόμμα ὑπὸ τὸν κ. Δεμερτζήν.

Ὁ κ. Βόνταρης ἀναχωρεῖ μέσον Θεσσαλίας—Μεταξύου, ἐρχό-
μενος αὐτοῦ εἰς ἐνεργήσιν προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς συνταγματικῆς
Βασιλείας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Δημοψηφίσματος.

Ἀθῆναι 30. Ἡ Κυβέρνησις ἐβρῆκε ὁδοκαμητέας Συμβού-
λιον Ἐπικρατείας, καὶ τοις κοινωτικῆς Γερουσίας.

Ἀθῆναι 30 Μαρτίου.—Σκέψις ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀπονεύμῃ νο-
μοθετικῶς τίτλους διακρίσεως εἰς οἰκογενεῖας προσενηκούσας πα-
ριστοφίτας θυσίας πρὸς ἀπεκτιτάσιν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ
τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1922.

Ἀθῆναι 31 Μαρτίου.—Τὸ «Ἑωτικὸν Κόμμα» ἐξῆλθεν ἀνακοι-
νωθὲν καίτις τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κήρυξιν τῆς Δημοκρατίας καὶ
τὴν Ἐθνικοσύμβουσιν ὡς μὴ ἀνταποκρινομένην εἰς τὰ αἰσθήματα
τοῦ Λαοῦ, θεωρεῖ δὲ τὸ Δημοψήφισμα ὡς ἐπικίνδυνον, ἢ δὲ βεβαί-
α ἀποτυχία θὰ φέρῃ τὴν χώραν εἰς ἀδιέξοδον πολιτικὴν, καὶ ἀποδει-
κνυμένη: ἐπιζητοῦν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ νέου Πολιτεύ-
ματος, θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐφαρμογὴν συνταγματικοῦ Πολιτεύματος,
συμφώνως πρὸς τὰς διακηρυχθείσας ἀναλήψεις.

Ἀθῆναι 31 Μαρτίου.—Ὁ Μεταξᾶς ἀπανέχεται μέχρι τῆς Τετάρ-
της, ὅς ὡς ἐποικονομήσῃ πρὸς τὸν Συνταγματικὸν Κόσμον, θὰ ζη-
τήσῃ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀναβολὴν τοῦ Δημοψηφίσματος καὶ παρο-
χὴν θεικῶν ἐγγυήσεων διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ. Παρὰ τὴν θέ-
λησιν του, θὰ τῷ γείνῃ μεγάλη λαϊκὴ ὑποδοχὴ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ 'ΦΩΚΙΔΟΣ,

ΤΟ ΘΑΛΑΜΗΓΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

'ΦΩΚΙΣ,

μέχρις ἀποφράξεως τοῦ Ἰσθμοῦ ἐκτελεῖ τακτικῶς δρομολόγι-
ον μέχρι Πατρῶν ἀναχωρεῖ ἐκ Πρεβέζης δις τῆς ἐβδομάδος
ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον πρωτῶ.

Πράκτωρ Μ. Ι. ΖΙΑΚΑΣ

Οδοντιατρικὴ Κλινικὴ

ΔΙ' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

ΑΡ. ΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΛΕΥΚΟΒΙΤΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ

ΟΔΟΣ «ΚΩΛΕΤΗ»

Ἀνοθεν Ζαχαροπλαστείου κ. Χαντζαροπούλου θεραπεύονται
ὀδόντες ἀμέσως διὰ ταχυτάτης καὶ βεβαίας μεθόδου, αἱ οὗ.
ἀντὶς ὁρίζονται διὰ νεωτάτης μεθόδου (Ἐλεκτρολίζ—

Ἴονιζασιδόν) ἢ στοματικῆς κλπ. Ἐφαρμογὴ νεω-
τάτων συστημάτων γεφυρῶν (δεκαετῆς ἐγγυήσις) καὶ
ὀδοντοστοιχίῳ ἐκ καουτσούκ, χρυσοῦ, ἀλουμινίου,
ἀργυροῦ κλπ. (εἰκοσαετῆς ἐγγυήσις).
Τιμὴ ἀντισηψί.